

Instagram: stela_knjige
Facebook: stela
www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Brynne Weaver

Tourist Season

Copyright © 2025 by Brynne Weaver

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2026

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

UREDNIK

Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA

Lidija Cenić

DIZAJN KORICA

Siniša Subotić

SLOG I PRELOM

Studio Znak

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum, imprint Stela

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2026

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

TURISTIČKA SEZONA

BRIN VIVER

Preveo sa engleskog
Igor Solunac

Stela

Upozorenje o sadržaju i osetljivim temama

Iako je *Turistička sezona* mračna romantična komedija i nadam se da će vas nasmejati uprkos sveopštem ludilu, i dalje je mračna! Molim vas da je odgovorno čitate.

- Seckalice za drvo
- Maštovita upotreba hranilica za ptice
- Očne jabučice, a ovog puta i očne duplje. Uf. Znam. Ako me već neko vreme pratite, mislim da smo se i vi i ja pomirili s tim kako će izgledati dogledna budućnost (namerna igra reči)
- Aeratori za travnjake
- Spomenari, ali onako ubilački
- Baštovanstvo, ali i to da bude ubilačko
- Uhođenje i voajerizam
- Provale i neovlašćeni ulazak, uključujući krađu
- Spominjanje telesnog i duševnog mučenja
- Davljenje u vodi
- Hamburgeri. ŽAO MI JE. Nisam mislila da će se to desiti, a onda se, eto... desilo
- Ptice koje uživaju u grickalicama od ljudi
- Saobraćajne nesreće
- Obilje oružja, uključujući sekire, noževe, pištolje, igle, motorne testere, garote* i bušaće papira s tri rupe

* Španska sprava za ubijanje davljenjem. (Prim. prev.)

- Prostački jezik i bogohuljenje
- Ubilačka upotreba konopaca
- Seksi upotreba konopaca
- Medicinske teme i pojedinosti, uključujući odgovor na traumu, KPR (kardiopulmonalnu reanimaciju), bolnice i dugoročni oporavak
- Izričito seksualni sadržaj, uključujući BDSM, igru deriša i vaspitača, igru udaranja, grub seks, igračke za odrasle, igru bola i poigravanje noževima
- Ovo je priča o dvoje serijskih ubica koji se zaljubljuju, pa očekujte mnogo ubijanja i sveopšti haos.

Iako se moja upozorenja o sadržaju obično bezbrižno izriču, ovo želim da kažem ozbiljno: prisutna je tema starije voljene osobe s blagim kognitivnim oštećenjem (BKO) i ranim stadijumom Alchajmerove bolesti (AB). Prikazane su i odgovornosti i izazovi nege. Kao osoba koja je izgubila više bliskih članova porodice zbog tog oboljenja i koja je više od decenije radila u oblasti istraživanja Alchajmerove bolesti, vrlo sam osetljiva na uznemirenost koju izaziva gubitak osećaja sopstvene ličnosti usled demencije. Znam koliko je teško biti negovatelj nekome sa BKO/AB. Iako se nadam da ću prikazati lepu složenost ovog starijeg lika – od straha i zbunjenosti do humora i otpornosti – imajte na umu da bi neki čitaoci mogli doživeti ovu temu gubitka pamćenja kao okidač. Dodatni podaci koji bi vam mogli biti korisni:

Blago kognitivno oštećenje (BKO) – neznatne promene u pamćenju i razmišljanju koje mogu ukazivati na prelazak u druga stanja demencije, kao što je Alchajmerova bolest. Ponekad se naziva i rana Alchajmerova bolest.

Alchajmerova bolest (AB) – progresivna, degenerativna neurološka bolest sa simptomima kao što su gubitak pamćenja, poteškoće u razmišljanju, promene raspoloženja i ponašanja, psihološki izazovi (paranoja, depresija, halucinacije), nemir i brojni

drugi simptomi koji ovde nisu navedeni. Bolest se deli na tri osnovne faze: blagu, umerenu i tešku. Iako to u priči nije izričito istaknuto, a dodatno je usložnjeno drugim zdravstvenim stanjima, lik u knjizi koji ima ovu bolest pokazuje simptome blagog do umerenog stadijuma Alchajmerove bolesti.

Demencija – krovni medicinski izraz za više različitih neuroloških stanja koja podrazumevaju oštećenje najmanje dve moždane funkcije. BKO i AB se klasifikuju kao stanja u okviru demencije.

Deo prihoda od prodaje ove knjige biće poklonjen Udruženju za Alchajmerovu bolest u Sjedinjenim Američkim Državama i Alchajmerovom društvu Kanade.

Kad sam prvi put najavila ovu seriju, veliki broj vas me je
pitaо: „Da li ćeš upropastiti neku hranu?” i
„Hoće li biti očnih jabučica?”

Zaista ste neverovatni i volim vas.
Ova knjiga je za vas.
I... DA!

Plejlista

Skenirajte QR kod da biste slušali:

APPLE MUSIC

SPOTIFY

POGLAVLJE 1: Erozija

„You Don’t Own Me”, Lesli Gor

„Angry Too”, Lola Blank

„Man’s World”, MARINA

POGLAVLJE 2: Sidro

„In My Room”, Bič bojz

„Something to Believe In”, Jang džajent

„Wicked Love”, Naomi August

POGLAVLJE 3: Azimut

„Regulars”, Ali eks

„Table for One”, AWOLNATION (uz Elohim)

POGLAVLJE 4: Posrnuće

„UNFORGIVEN“, LE SSERAFIM (uz Najla Rodžersa)
„Serial Killer“, Slejter

POGLAVLJE 5: Iznenadni napad

„DieDieDie“, Erin Makarli
„CAN YOU SEE ME?“, Rez

POGLAVLJE 6: Vatra duž linije cilja

„Eat your heart out“, KREJ
„Simon Says“, Ali Eks
„Blue“, Medison bir

POGLAVLJE 7: Tragovi

„Thanks for Calling“, SONOIO
„Hate You“, Poylow & BAUWZ (uz Nito-Onu)
„Granite“, Slip token

POGLAVLJE 8: Spuštanje

„Minutes“, SONOIO
„I Don't Even Care About You“, MISSIO
„MILK OF THE SIREN“, Melani Martinez

POGLAVLJE 9: Blaga

„Clone“, Metric
„Love Cemetery“, KREJ

POGLAVLJE 10: Iskopavanje

„River Queen“, Sara Džekson-Holman
„Love and War“, Fleri

POGLAVLJE 11: Stoj!

„I'm Fine", Vilijam Blek (uz Nev)
„Panoramic View", AWOLNATION

POGLAVLJE 12: Odstupanje

„Down on Love", Kenons
„Nightmares", Elis
„Daylight", Džodži & Diplo

POGLAVLJE 13: Plutanje

„Too Late, All Gone", How to Destroy Angels
„I'm a Ruin", MARINA
„Hallucinate", Vilijam Blek (uz Nev)

POGLAVLJE 14: Ka magli

„15 MINUTES", Medison bir
„Numb", Kijara (uz DeathbyRomy & PVRIS)
„Think Twice", SMNM

POGLAVLJE 15: Harpun

„Sloth (I Feel It Too Much)", Erin Makarli
„The Sun", Nejked end fejmes

POGLAVLJE 16: Trk u mraku

„Help I'm Alive", Metrik
„Backbone", DROELOE (uz Nev)
„Self Destruct", Slejter (uz Vukija)

POGLAVLJE 17: Dubine

„Obsessed", Sofi Pauers (uz Ešli Sijenu)
„Monster Hospital", Metrik
„Chokehold", Slip token

POGLAVLJE 18: Sajla za vuču

„Bipolar“, Kijara

„Susprium“, Tom Jork

„I'd Be Lying“, Greg Lazvel

POGLAVLJE 19: Balast

„Remedy“, Vilijam Blek (uz Ani Šindel)

„Hard to Forget“, Jane XØ

„FEEL“, Beneld & BURY

POGLAVLJE 20: Spoj

„This Is What It Feels Like“, BENKS

„Gloe“, Kijara

„Kiss Me“, Empress Of (uz Rinu Savajamu)

POGLAVLJE 21: Ka vetru

„Problem Me“, Modelvelmvud

„Analyse“, Tom Jork

POGLAVLJE 22: Bure

„Diet Pepsi“, Adison Rej

„Bridged by a Lightwave“, Deadmau5 & Kiesza
(Radio Edit)

„Spitting Off the Edge of the World“, Yeah Yeah Yeahs
(uz Perfjum džinijus)

POGLAVLJE 23: Ponor

„Dream world“, Daniel.mp3 & ZAMARO

„Drag Me Under“, Slip token

„Bottom of the Deep Blue Sea“, MISSIO

POGLAVLJE 24: Velovi

„TOO GOOD“, Troj Sivan

„Sugar“, Slip token

„Odyssey“, Fleri

„Freight Train“, Sara Džekson-Holman

POGLAVLJE 25: Zagađeno tlo

„Sanctuary“, Džodži

„Renegade“, Bel Sisoski

„Your Ghost“, Greg Lazvel

POGLAVLJE 26: Oluja

„Chaotic“, Tejt Makrej

„Out of the Blue“, Fleri

„Black Swan“, Tom Jork

POGLAVLJE 27: Bura

„Expectations“, Ser Slaj

„Vitamin D“, SONOIO

POGLAVLJE 28: Kartografska nula

„Pain & Pleasure“, Blek atlas

„Atlantic“, Slip token

„Left“, SONOIO

EPILOG

„Bear's Vision of St. Agnes“, mewwithoutYou

EROZIJA

Harper

SIGURNA SAM DA NIKO ne ide na odmor očekujući da ga raskomadaju i provuku kroz drobilicu za drvo, ali neki turisti su jednostavno seronje i zaslužuju svoju sudbinu.

Kao onaj tip prošle godine u pabu *Bova i svetionik*, koji je saterao Selmu Dejton u ćošak kod toaleta. Bila sam tamo. Čula sam je kad mu je rekla *ne*. Kad sam zaobišla šank i izašla iza ugla, pokušavao je da je poljubi i da joj zavuče ruku pod majicu. Govno.

Drobilica za drvo.

Ili onaj tip koji se napio i naduvao, pa se zaletio kroz ogradu na farmi Dejla Lindena, a onda krenuo da mu juri konje po polju. Naravno da su se uspaničili. Jedan je pao i slomio nogu. Dejl je morao da ga uspava. Iako je pozvao policiju, šerif Jejts je bio previše lenj da uradi bilo šta osim da sastavi policijski izveštaj. Kao i obično.

Drobilica za drvo.

Ili čovek čiju raskomadanu šaku sada držim. Gospodin Brajs Mahoni. Videla sam ga u prodavnici *Karnidž kantri*

grouseri kako telefonom pokušava da fotografiše ženama ispod suknji. Kad sam mu ukrala novčanik i proverila ko je, otkrila sam da je već razotkriven i optužen za isto krivično delo u još dve savezne države. Pa ipak, eto njega kako se šepuri po *Karnidžu* kao da je, jebote, vlasnik mesta, jedva skrivajući činjenicu da ponovo radi ista sranja.

Definitivno drobilica za drvo.

Tiho pevušim za sebe dok mu posmatram dlan, bledu kožu, poput voštane imitacije prave ruke. Hladna je. Teža nego što sam očekivala, naročito s tako kratkim, zdepastim prstima. Okrećem odsečenu šaku i pratim mrežu vena upletenu preko kostiju. Pre samo nekoliko sati bile su pune života. Znao je njihov raspored. Verovatno bi mogao da mi ispriča kako je dobio nazubljeni mali ožiljak iznad zgloba. Sigurna sam da je imao priču o tome kako je zaradio konce koji su mu obeležili kožu tačkicama ožiljačnog tkiva. Možda bi trebalo da osećam krivicu što sam mu oduzela te uspomene.

„Ali ne osećam”, kažem dok bacam njegovu šaku u levak plave drobilice za drvo. *Kuki monster*¹ mi je kao veran alat poslužio za dvanaest turista, uključujući i gospodina Mahonija. I još je gladan. Baš kao i ja.

Zvuk drobilice se spušta za nekoliko tonova dok melje meso i kosti, rasprskavajući ih po ceradi koju sam postavila pored cvetne leje.

Možda bih nekada osećala kajanje. Međutim, tu osobu sam ostavila iza sebe pre četiri godine kad sam došla u *Kejp Karnidž*. Kad sam započela novi život. Kad sam obećala da ću prošlost držati skrivenom i štititi ovo utočište tajni.

¹ Cookie Monster (engl.) – plavo čudovište iz američke dečje serije *Ulica Sezam*. (Prim. prev.)

I neću dozvoliti da mi neka budaletina poput Brajsa Mahonija upropasti grad.

Pogled mi prelazi preko bašte. U onom smo prelaznom dobu godine – ni proleće ni leto. Samo su procvetali narcisi, lale i visibabe. A ipak, turisti polako pristižu. Iznajmljuju ribarske čamce. Iznajmljuju opremu i zakazuju ture do potonulog broda *HMS Karnidž*, po kojem je naš grad dobio ime,² kao i do brojnih drugih potonulih olupina skrivenih uz stenovitu obalu. Razgledaju muzej. Šetaju umetnički nastrojenim, dopadljivim i pomalo neobičnim centrom grada. Penju se uz sto pedeset i dve stepenice do svetionika Kejpa Karnidža. Odlaze u oblasne destilerije i vinograde da probaju viskije i vina.

Možda deluje čudno. Ponekad i pomalo jezivo. Ali za mene, to je raj.

Naš gradić ima svega nekoliko hiljada stalnih stanovnika, uključujući i mene. Kad turistička sezona krajem leta dostigne vrhunac festivalom hrane *Ukus užasa*, broj posetilaca značajno nadmaši broj stanovnika gradića. I to razumem, zaista. Sa imenom poput Kejpa Karnidža ima smisla da grad želi da iskoristi neobično ime i istoriju kako bi privukao turiste. Ti kratki, dragoceni letnji meseci održaće nas usred zime, kad niko neće dolaziti. Zbog toga svoju ulogu u očuvanju lepote grada shvatam veoma ozbiljno. Baš kao što ozbiljno shvatam i to da ga održim *bezbednim*.

Ponovo usmerim pažnju na krvavu plastičnu kesu kraj nogu. Najbolje sam sačuvala za kraj – donji deo noge Brajsa Mahonija. Na voštanoj koži ispod gustih dlaka nalazi se jeftina tetovaža pastrmke. Samo jedna odvratna riba koja skriva ravan ožiljak. Naberem nos, a zatim mu gurnem nogu u levak, pripremajući se za dubok osećaj smirenosti koji će me

² Carnage (engl.) – pokolj. (Prim. prev.)

neminovno preplaviti dok mašina ne proguta i poslednji centimetar mesa i kostiju.

Osim što se to *ne* dogodi.

Drobilica zaškripi i zacvili. Ruke mi polete ka glavi da je zaštitim. Miris zapaljene gume mi navire u nozdrve. To je pravi napad na moja čula. Zaglušujuće, prodorno i zbunjujuće. Trenutak kasnije shvatim kako moram da se pomaknem. Udarim prekidač za gašenje na blatobranu traktora da zaustavim priključno vratilo, ali ne pre nego što odjekne toliko glasan prasak da mi zazvoni u ušima.

Gasim motor traktora i zapanjeno zurim u drobilicu.

„Pobogu, *Kuki*. Šta se s tobom dešava, jebote?“, prosikćem. Dah mi divlja u plućima. Zagledam se u *Kukija* kao da me je drobilica lično uvredila. Ali kad konačno otvorim panele i stignem do noževa, shvatim da problem uopšte nije u drobilici već u prokletom *Brajsu*, koji mi se ruga iz zagrobnog života.

Izvlačim njegovu unakaženu nogu iz mašine. Kost je smrskana, polovina nedostaje. Druga polovina je srasla s titanijskom pločicom pričvršćenom hirurškim šrafovim. Deo repa pastrmke i dalje je netaknut na pocepanoj koži. Očigledno sam ozbiljno potcenila ožiljak skriven ispod crnih, sivih i zelenih preliva tetovaže. Nije mi ni palo na pamet da bi to govno moglo imati metalne pločice ispod te odvratne pastrmke i znam da će me ta jednostavna greška proganjati do kraja sveta i veka.

Spuštam nogu na plastičnu kesu i ispuštam umoran uzdah. „Uh, mater ti.“

Pre nego što stignem da provedem previše vremena zamišljajući Brajsovo podrugljivo lice sa one strane groba, odvučem se do šupe da uzmem rezervne sigurnosne vijke i alat. Treba mi skoro pola sata da uklonim polomljene delove i zamenim

ih. Noževi su oštećeni, ali zasad će poslužiti. Sekiricom odsečem Brajsovu kost iznad titanijumske ploče i ogulim mišiće s nje, a zatim ponovo pokrenem motor i bacim ostatak noge u levak. Ovog puta sve ide po planu. Ipak, i dalje sam previše uzdrmana zbog nedavne katastrofe sa ozbiljno pokvarenim *Kukijem* da bih osetila ikakav mir dok posmatram kako se poslednji ostaci Brajsa Mahonija rasipaju po ceradi.

Kad iz zakrivljenog izliva više ništa ne izleti, sve pogasim. Dok klečim pored gomile, poznati zov *ko-ko* privuče mi pažnju ka drvetu pored kapije u bašti. Pogledam ka crnoj senci skrivenoj među granama.

„*Om nom nom*. Nahrani me”, zahteva gavran.

„Sačekaj minut”, kažem. Ali gavran samo grakće i ponavlja zahtev, glasom koji je gotovo savršena kopija mog. Ispostavlja se da je, kad sama odgajiš napuštenog gavrana, uz malo svežeg mesa neverovatno lako naučiti ga da govori. Jedina mana je što su izuzetno uporni kad opaze nešto što žele. „Znaš da stiže. Smiri se ili ćeš privući galebove.”

Rukavicom zahvatam deo nereda i nosim ga do hranilice za ptice – crne platforme s gotičkim stubovima koji drže šiljati krov. Napravila sam je samo za Morfeja i on doskoči dole na kameni zid koji okružuje baštu da prati svaki moj pokret, a njegovo mastiljavo perje blista u prelivima crne, indiga i tamne šumskozelene boje. Odlazem samleveno meso i kosti na platformu. Jedva da sam se povukla dva koraka kad Morfej sleti na hranilicu i zaroni kljunom pravo u kašu. U tome ima sklada. Govnarka koja hrani divlje stvorenje. Nešto u zatvaranju tog kruga pruža mi malo mira.

Vraćam se hrpici koja je nekad bila Brajs Mahoni i podižem lopatu s mesta gde počiva pored cerade. Lopatu po lopatu, istovarujem gnjecavu masu i smrskane kosti u rupe koje sam

iskopala duž drvoreda, zastajkujući da posadim cveće koje još nije spremno za cvetanje. Rododendrone. Perunike. Dalije. Ljiljane. Ubrzo telo nestaje, sahranjeno među mladim biljkama. Hraniće ih, baš kao što je nahranilo Morfeja. Baš kao što hrani nešto u meni – nešto što svake sezone postaje sve gladnije. Nešto što nikad nije dugo sito.

Sredim nered. Odložim alat. Isperem drobilicu sredstvom za čišćenje *briši!*, za koje ću jednostavno pretpostaviti da deluje i na krv, pošto mi je izbelilo spoljašnji plastični nameštaj kad sam ga koristila za mokraću Daga, komšijskog mačora lutalice. Preostali komad Brajsove potkolenice unosim u kućicu, umotam u aluminijumsku foliju i stavim u frižider, a onda se popnem na sprat. Tek pošto se tuš uključi i voda zagreje, zaista se zagledam u sopstveni odraz. Po licu su mi razmazani krv i prljavština. U kosi su mi delići Brajsa, koji svetlucaju među tamnim vlasima. Izgledam divlje. Baš kao onog dana kad sam pobegla iz te kuće užasa, gde su lešinari posmatrali s drveta. Oči su mi bile razrogačene, a srce slomljeno. Možda sam sada smirenija, manje me progone strah i sirova tuga, ali u mom odrazu i dalje ima nečeg bezobzirnog. Kao da bih svakog časa mogla nestati i otrčati u neukroćene uglove sveta, bez osvrtnja.

Ali odlučna sam da to ne učinim. Ovo je moje najsigurnije mesto. Naići na Kej p Karnidž nakon pokušaja i neuspeha da pobegnem od sopstvene tuge bilo je kao otkriti čarobni portal u zemlju u kojoj sam mogla postati ko god poželim. Možda ne sasvim novi početak, ali najbliže onome što sam ikad mogla da se nadam da ću pronaći. Ovo mi je sada dom. I ovde sam potrebna.

Približavam se ogledalu, primičem se sebi dok mi dah ne zamagli staklo. Sklanjam šiške sa svetle kože čela. Imam pramen svetlije kose koji prelazi u smeđu, toliko tamnu da je

gotovo crna. Plavi koreni. Ponekad imam osećaj kao da mi se telo bori protiv onog što sam odlučila da postanem.

Grickajući donju usnu, preusmeravam pažnju na telefon na pultu i prijavljujem se na svoj lažni nalog za privatni forum *Neotkrivene istine*, amatersku detektivsku grupu koju povremeno držim na oku. Baš ova grupa se najviše trudila da me pronađe nakon što sam prvi put nestala, i s vremena na vreme moje ime se i dalje pojavi na njihovom sajtu. Otvaram opštu temu gde se vode glavne rasprave i pregledam nedavne objave. Priča se o nekom starom nerešenom slučaju u državi Vašington. Nešto o serijskom ubici ubijenom u Luizijani. Nekoliko nestalih osoba. Ipak, u bujici poruka o skorijim objavama ne pronalazim ništa određeno niti zabrinjavajuće. Svakako ništa što pomnije moju sjebanu prošlost. Čak i priče poput moje s vremenom jednostavno izblede. Lakše je nestati kad više nemaš porodicu koja bi čuvala sećanje na tebe.

Uz uzdah olakšanja, napravim belešku u telefonu da kupim još farbe za kosu, pa ga spustim i uđem pod tuš.

Nešto nakon podneva napuštam kućicu na južnom rubu prostranog imanja. S Brajsovom unakaženom kosti u torbi, krećem ka imanju Lankaster, sa zadivljujućom kamenom građevinom koja baca senku generacijskog bogatstva nad Kejp Karnidžom. Još strašniji od same kuće je čovek koji tamo živi. Moja omiljena osoba u gradu. Moj najbolji prijatelj.

Jedna sam od svega dvoje ljudi koji mogu jednostavno da ušetaju u njegov dom.

Ništa me ne dočekuje kad uđem u predvorje. Mali nalet straha prostruji mi venama. Obično se čuje neprekidna zvučna pozadina koja kao da zagreva strogi kamen: klasična muzika ili stari filmovi, ili Artur kako tiho mrmlja sam sa sobom. Međutim, tišina je retkost.